

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม ได้จัดให้มีการจำแนกเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยใช้หลักแนวคิดการประเมินความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ (Risk) และหลักแนวคิดการระบุปัญหาหรือความจำเป็นในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู (Need) อันจะส่งผลให้การดำเนินการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนแต่ละรายอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว กรมพินิจฯ ได้พัฒนา ‘แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น (R&N)’ ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือให้กับเจ้าหน้าที่ใช้ในการพิจารณาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำและความจำเป็นในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูของเด็กและเยาวชนเป็นการเฉพาะราย โดยพิจารณาจากปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เช่น ภูมิหลังด้านครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ภูมิหลังทางการศึกษา สังคม เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด ตลอดจนประวัติการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหรือก้าวร้าวรุนแรง พร้อมกันนี้ กรมฯ ได้มีการจัดทำระบบสารสนเทศขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลความเสี่ยงและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน และเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการคำนวณค่าคะแนนความเสี่ยงและความจำเป็นโดยใช้หลักการเชิงสถิติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน

การเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าวส่งผลให้กรมพินิจฯ สามารถรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนได้จำนวนมาก ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและกำหนดแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูสำหรับเด็กและเยาวชนแต่ละรายได้อย่างครบถ้วน ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพแล้ว กรมฯ ยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เชิงสถิติเพื่อกำหนดนโยบาย แผนงาน และเพื่อศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ความเป็นพลวัตของสังคมและกระแสโลกที่ไม่เคยหยุดนิ่งทำให้ปัจจัย สถานการณ์ และความซับซ้อนของการกระทำผิดและการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ ประกอบกับการใช้งานแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นเป็นเวลากว่าหนึ่งทศวรรษทำให้กรมฯ และผู้ปฏิบัติงานพบกับปัญหาอุปสรรค ขัดจำกัด และข้อท้าทายในการใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น กรมพินิจฯ โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาจึงได้จัดโครงการพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนขึ้น เพื่อ ๑) ทบทวนและปรับปรุงข้อคำถามภายในเครื่องมือจำแนกแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชน ๒) ทบทวนและปรับปรุงค่าคะแนนเชิงสถิติของเครื่องมือจำแนกแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นให้มีความน่าเชื่อถือ เหมาะสม เที่ยงตรง และมีความแม่นยำในการพยากรณ์โอกาสในการกระทำผิดซ้ำมากยิ่งขึ้น และ ๓) ประเมินคุณภาพของเครื่องมือจำแนกแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นที่ได้รับการทบทวนและปรับปรุงขึ้นใหม่

โครงการพัฒนาแบบประเมินฯ นี้ ใช้กระบวนการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

๑. การใช้กระบวนการทางสถิติในการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง ความสามารถในการพยากรณ์และจำแนก และความมีนัยสำคัญเชิงสถิติของแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปัจจุบัน โดยการใช้ข้อมูลย้อนหลังจากฐานข้อมูลของกรมพินิจฯ เพื่อระบุปัจจัยหรือตัวแปรที่มีหรือไม่มี

ประสิทธิภาพในการทำนาย และนัยสำคัญทางสถิติของแต่ละตัวแปรเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบประเมินฯ ฉบับปรับปรุงใหม่

๒. เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่มจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพนักงานคุมประพฤติที่ปฏิบัติงานในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในสังกัดกรมฯ ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการใช้แบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๘ คน เพื่อสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการใช้เครื่องมือจำแนกแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปัจจุบัน และกลุ่มนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน และผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครื่องมือในการจำแนกเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด จำนวน ๑๓ คน เพื่อรับฟังความคิดเห็นในประเด็นแนวทางในการพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชน ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย และสอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานตามกฎหมาย

๓. จัดทำร่างเครื่องมือจำแนกแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุงใหม่ โดยใช้ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ความเห็นจากผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญภายนอก และข้อเสนอแนะจากคณะทำงานและผู้เชี่ยวชาญในสังกัดกรมฯ

๔. ประเมินคุณภาพแบบประเมินฯ ฉบับปรับปรุงใหม่ อันประกอบไปด้วยการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จากผู้เชี่ยวชาญ การประเมินความตรงเชิงโครงสร้างและการประเมินความน่าเชื่อถือของแบบประเมินฯ ฉบับปรับปรุงใหม่ และการนำแบบประเมินฯ ฉบับปรับปรุงใหม่ลงทดลองใช้เก็บข้อมูลกับเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานแรกรับเด็กและเยาวชนใน ๑๖ จังหวัด จำนวนทั้งสิ้น ๒๔๙ คน

๕. จัดทำค่าคะแนนและเกณฑ์ในการจำแนกเด็กและเยาวชนโดยใช้ข้อมูลจากการนำแบบฯ ลงทดลองใช้กับเด็กและเยาวชน

๖. จัดทำรายงานโครงการพัฒนาแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนฉบับสมบูรณ์ พร้อมแบบประเมินฯ ฉบับพร้อมใช้งาน และคู่มือในการใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุงใหม่

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การนำแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นมาใช้เป็นเครื่องมือในการจำแนกเด็กและเยาวชน มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไข บำบัด และ ฟื้นฟูพฤติกรรมให้เกิดความเหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละรายที่จะมีสภาพปัญหา ความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดซ้ำ ตลอดจนแนวทางที่จำเป็นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการบรรจุใหม่ที่สามารถนำเอาแบบประเมินดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้มายังสามารถนำมาใช้ในฐานที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อทำนายเบื้องต้นได้ว่าเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะมีความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำอีกหรือไม่ อีกทั้งการที่มีการกำหนดค่าความเสี่ยงในการกระทำความผิดอันจะช่วยในการยืนยันถึงเหตุและผลในการใช้ดุลพินิจของ

เจ้าหน้าที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม และช่วยให้การสอบปากคำของเจ้าหน้าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น รวมถึงสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของผู้พิพากษาในการหันเหคดี (divert) ที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิดจากกระบวนการยุติธรรมปกติไปใช้กระบวนการในการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูแบบไม่ควบคุมตัว อันเป็นการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่มุ่งหมายให้เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการแก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมมากกว่าที่จะมุ่งในการลงโทษแต่เพียงอย่างเดียว

ทั้งนี้ การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับดั้งเดิม พบประเด็นปัญหาที่สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากแบบประเมินโดยตรง เช่น การที่แบบประเมินมีข้อความมากเกินไปและมีความซับซ้อน การคิดคะแนนแบบคะแนนดิบที่ไม่มีการคำนึงถึงค่าน้ำหนักของปัจจัยต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้ใช่แบบใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจตอบคำถามมากเกินไป ขาดการคำนึงถึงความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม และระดับภาษาที่สูงเกิดความเข้าใจของเด็กและเยาวชน และปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้แบบประเมิน เช่น การที่พนักงานคุมประพฤติผู้ใช้แบบไม่เข้าใจข้อความซึ่งเน้นแนวทางทางจิตวิทยามากเกินไป ข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการถามปากคำและทำแบบประเมินฯ และการขาดความรู้ความเข้าใจในการถามคำถามในแบบประเมินและการนำผลของแบบประเมินไปใช้ประกอบการจัดทำรายงานข้อเท็จจริงและแผนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

ผลผลิตของโครงการ

โครงการศึกษาวิจัยนี้ มีผลผลิตสำคัญคือแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับใหม่พร้อมคู่มือการใช้งานแบบที่มีลักษณะเป็นข้อความพร้อมค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักในการคำนวณระดับความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำและความจำเป็นในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูของเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ระดับคือระดับต่ำ กลาง และสูง แบบดังกล่าวได้แก้ไขข้อบกพร่องด้านการคำนวณคะแนนของแบบประเมินฯ ฉบับปัจจุบัน โดยแยกคิดค่าคะแนนความเสี่ยงและความจำเป็นออกเป็นรายด้านก่อน จากนั้นจึงแปรผลค่าคะแนนรายด้านออกเป็นค่าคะแนนแบบถ่วงน้ำหนักเพื่อบริหารระดับความเสี่ยงและความจำเป็นในภาพรวมต่อไป ซึ่งวิธีดังกล่าวจะทำให้การแปรผลคะแนนมีความแม่นยำและไม่ก่อให้เกิดการปะปนกันของค่าคะแนน ทั้งยังเป็นการเอื้อให้การปรับปรุงพัฒนาแบบในอนาคตสามารถทำได้ง่ายขึ้น กล่าวคือ ผู้ที่ประสงค์จะทบทวนค่าคะแนนและพัฒนาแบบสามารถทำการศึกษาวิจัยและแก้ไขปรับปรุงแบบประเมินฯ แยกเป็นรายด้านได้โดยไม่ต้องทบทวนแบบทั้งหมดใหม่เนื่องจากระดับคะแนนในแต่ละด้านได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว นอกจากนี้แบบประเมินฯ ฉบับปรับปรุงยังได้ถูกลดทอนข้อความที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเพิ่มข้อความเกี่ยวกับมุมมองและทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเข้าไปเพิ่มเติมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุงใหม่ไปใช้งานและแนวทางในการพัฒนา

แบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุงใหม่ มีลักษณะเป็นชุดคำถามที่ผ่านการทดสอบสอบค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) และการวิเคราะห์อำนาจจำแนก พร้อมทั้งจัดทำเกณฑ์ในการจำแนกเด็กและเยาวชนเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม ในการจะนำแบบประเมินดังกล่าวไปใช้ในการทำงานนั้น จำเป็นต้องนำข้อความไปจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น ซึ่งต้องมีการเพิ่มข้อความในการเก็บข้อมูลในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาคำนวณเป็น

คะแนนความเสี่ยงและความจำเป็นเพิ่มขึ้น เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติสามารถใช้ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ ในการรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนได้อย่างครบถ้วนและรอบด้าน โดยที่ปรึกษาโครงการได้ ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาแบบเพิ่มเติม รวมถึงการนำแบบประเมินไปจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์และเริ่มใช้ ในกระบวนการทำงานไว้ดังนี้

๑. การจัดทำแบบสัมภาษณ์ควรใช้รูปแบบของข้อคำถามในลักษณะที่เป็นการผสมผสานทั้งใน รูปแบบของความเรียง และในรูปแบบของการทำเครื่องหมายหน้า และควรมีการอธิบายเกณฑ์มาตรฐานในการ ควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานผู้ใช้แบบประเมินในคู่มือการใช้แบบประเมิน นอกจากนี้ เนื่องจากแบบ ประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุงนี้ มีเพียงข้อคำถามในส่วนที่นำมาคิดคะแนนในการจำแนก เด็กและเยาวชนเท่านั้น หากมีการเพิ่มประเด็นข้อคำถามปลายเปิดควรพิจารณาถึงความสอดคล้องและความ เหมาะสมเพื่อประกอบการจัดทำรายงานนำเสนอต่อศาลให้ครบถ้วน และหากมีการเพิ่มหรือปรับข้อคำถามที่ นำมาคิดคะแนนในการจำแนกเด็กและเยาวชน ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของประเด็นคำถามที่ใช้ในการ จำแนกเด็กและเยาวชนเพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นเท่านั้น และควรมีการกำหนดค่าคะแนนในแต่ละ ข้ออย่างชัดเจน เพื่อนำมาปรับค่าคะแนนรวมรายได้ในการจำแนกเด็กและเยาวชนต่อไป

๒. โครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ควรออกเป็น ๕ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของเด็กและ เยาวชน ส่วนที่ ๒ พฤติการณ์คดี ส่วนที่ ๓ ข้อคำถามเพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นฉบับปรับปรุง ส่วนที่ ๔ แบบประเมินการตอบสนองต่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู และส่วนที่ ๕ การประเมินเด็กและเยาวชน เพื่อเข้าสู่มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา โดยส่วนที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมาใหม่เพิ่มเติม คือส่วนพฤติการณ์คดี ที่ต้องนำระบบมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการจำแนกประเภทอาชญากรรมเพื่อ ประโยชน์ทางสถิติ (International Classification of Crime for Statistical Purposes – ICCS) เข้ามาร่วม พิจารณาด้วย

๓. ควรจัดให้มีข้อคำถามที่ระบุปัจจัยป้องกัน (protective factors) ของเด็กและเยาวชน เช่น ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ การสนับสนุนทางสังคม เพื่อประโยชน์ในการ ดูแลและออกแบบโปรแกรมในการบำบัดฟื้นฟูได้อย่างเหมาะสม

๔. พิจารณาให้มีการสอบถามเชิงลึกเกี่ยวกับผู้เสียหายด้วย โดยเฉพาะความเสียหายทางด้าน จิตใจของผู้เสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดในบางฐาน รวมถึงควรสอบถามความยินยอม หรือ รับฟัง ความคิดเห็นของผู้เสียหายประกอบการพิจารณาในการวางแผนแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนด้วยทุกครั้ง

๕. ควรออกแบบแบบประเมินและกระบวนการทำงานให้สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขข้อมูล ได้ตลอดระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนอยู่ในความควบคุม เพื่อให้ข้อมูลของเด็กและเยาวชนมีความทันสมัย และ เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้อย่างใกล้ชิดและชัดเจน

๖. คู่มือการใช้แบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นของเด็กและเยาวชนควรมีความกระชับ มีการอธิบายถึงวิธีในการสอบถามปากคำจากเด็กและเยาวชน รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ที่ต้องการ โดยอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นการสอบถามตามข้อคำถามที่มีการกำหนดไว้ นอกจากนี้ ควรมีการ อธิบายถึงวัตถุประสงค์ในการสอบถามข้อคำถามในแต่ละหมวดด้วยว่าข้อคำถามในหมวดนั้น ๆ ต้องการ สอบถามเพื่อใช้ในการวัดและประเมินพฤติกรรมความเสี่ยงของเด็กและเยาวชนในลักษณะใด

๗. ทบทวนความมั่นคงและความสามารถในการทำนายของแบบอย่างสม่าเสมอ โดยการนำแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นไปใช้เพื่อเก็บข้อมูลให้ได้มากขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้หลักการทางสถิติ

๘. จัดอบรมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์แบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประเด็นคำถามทุกประเด็นตรงกัน

๙. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน พบว่าเด็กและเยาวชนบางกลุ่มมีประสบการณ์ถูกกระทำรุนแรงทั้งจากครอบครัว ครูที่โรงเรียน และเพื่อน รวมทั้งมีประสบการณ์ในการกระทำรุนแรงกับบุคคลอื่น จึงควรเพิ่มส่วนข้อคำถามเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในทุกด้าน อันได้แก่การถูกกระทำรุนแรง (ทางร่างกาย ทางเพศ ทางอารมณ์และจิตใจ) การถูกละเลย และการถูกแสวงหาผลประโยชน์